

పానుగంటి వెంకట రమణారావు

—: 0 :—

నా మిత్రబృందములో నొకడు, తన సినిమా అనుభవమును గురించి వ్రాసి నాకు పంపించెను. అది యిట్లుండెను:

ప్రస్తుత దినములలో, సినిమాలను జూడని వారుండరనియే నా నమ్మకము. అట్టి సినిమాలలో, చిత్ర విచిత్ర మహా చిత్రములు జరుగుచుండును. ఆ చీకటి భాగవతములను-ఆకన్ను కన్ను కలయికలను-ఆభుజము భుజము రావుడులను-ఆ చేయి చేయి తాకుడులను-ఆ మూతి మూతి పొడిగింతలను-ఎప్పుడో ఒకప్పుడు, ప్రతివాడును అనుభవించియే యుండునని నాఅభిప్రాయము. శర్వ సాధారణముగ, పెద్ద పట్టణములలో, సాయంకాల మగనప్పటికి, స్త్రీ పురుషులు, అలవాటుచొప్పున సినిమాకు వెళ్లకుండ నుండిన, కాఫీ త్రాగకపోయిన నెంత బాధగ నుండునో అంత బాధగ నుండును.

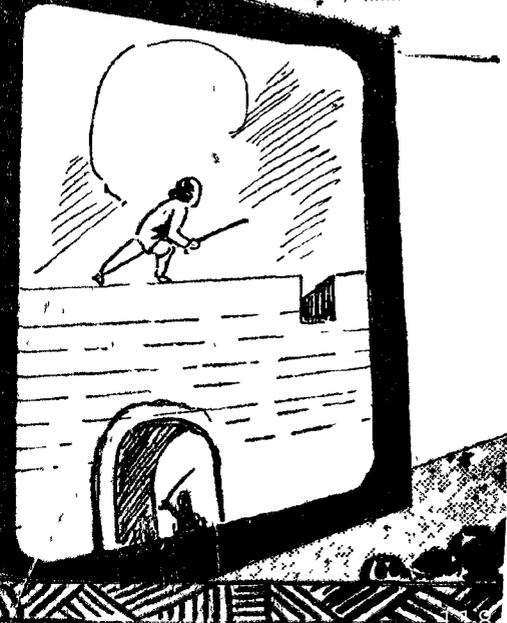
నేనొక దినమున సినిమాకు బోతిని. అక్కడ జనము కిలకిల మనుచుండిరి. Anglo Indians కూడ విచ్చేసిరి. దంపతు లిరువురును సర్వకాల

సర్వావస్థలందును, ఒకరి నంటి యింకొక రుండవలె నను మతము వారగుటచే గాబోలు, మగ వారందరును తమ తమ అర్ధాంగులను దీసికొని వచ్చి, తమ దగ్గరనే గూర్చుండ బెట్టుకొనిరి. ఒకడు, తన మూడవ భార్యను వెంట బెట్టుకొని అంత జనమునుండి వచ్చుటలో, ఆమె పొరబాటున, యింకొకని చేయి పట్టుకొని లోనికి పోవుచుండుటచే గాబోలు, ఆతడు వాని చేయి విడిపించి తన చేతి నందించుచుండెను. “అమ్మాణీ! అమ్మాణీ! అటుగాదు-ఇటు-ఇటు-” అని యింకొకడు ఒక స్త్రీని వెనుకనుండి పట్టుకొనెను. ప్రక్కనున్న ఆమెభర్త ఆతని చాడపై నొకటి తగిలించెను. ఎట్టలో నేను కొంచెము దారి చేసుకొని లోనికి బోతిని.

బొమ్మలు తెరపై ఆడ ప్రారంభించెను. “చెప్ప-చెప్పవేమి-చెప్ప-” అని నేలపై గూర్చుండిన కొందరు కేకలువేయ Interpreter చెప్ప మొదలిడుచుండగ, ముయ్యి—నోరు ముయ్యి” అని మరికొందరు కేకలువేయ ప్రా

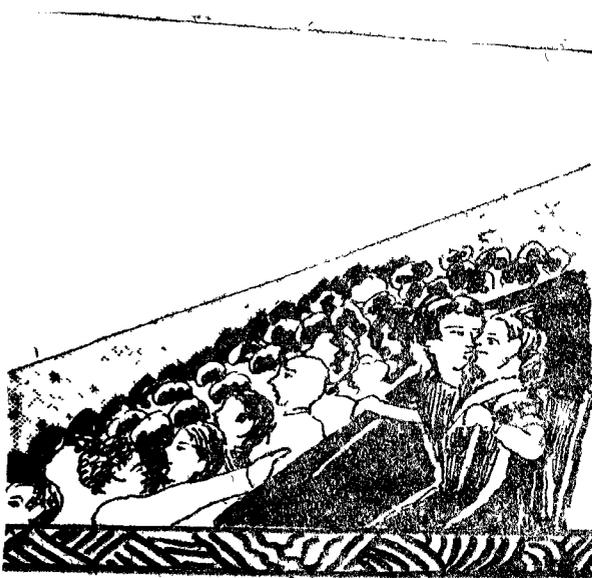

రంభించిరి. వీధి భాగవతముతో హాస్యగానిని జూచుటకే కొందరు పోయినట్లు-సర్కసులో, చెంపకాయల భాగవతమును జూచుటకు పోయినట్లు-తోలుబొమ్మలలో, గ్రంథాదిగానిని జూచుటకు పోయినట్లు-నాటకములో గ్రామఫోను పాటలను వినుటకే పోయినట్లు యీ సినిమాలలో Interpreter యొక్క చమత్కార సంభాషణమును వినుటకై పోవువారు కొందరుండురు. సినిమాలో చాల చిత్రములను జూపించిరి. నిచ్చెనలతోనైనను ఎక్కువ కసాధ్యమగు గోడలను-కథా నాయకు డిట్టె-ఎక్కివేయుట-కథా నాయకురాలు, మహాకష్టములలో నున్న సమయమున-ఎక్కడనుండియో గాలిలోనుండి ఊడిపడిన వానివలె-కథానాయకు డక్కడకు తయారగుట-కథానాయకుడు యిండ్పై నులభముగ నడచుట, మొదలగు అసంభవమగు-అమానుష చర్యలను కొంతసేపు తెరపై జూపించిరి. అంత నాయకా నాయికలు, ఒకరి మోముపై నింకొకరు మోముంచిరి. అట్టి సమయమున, పరశురాజు నావ్రక్క గూర్చుం

దీని వాడు-తన పడుచు భాత్యకు పది ముద్దులను ప్రసాదించెను. “ఆ! ఆ! తప్పు-తప్పు” అని తుంటరి పిల్లలు కొందరు కేకలు వేయ ప్రారంభించిరి. తెరపై నాయకా, నాయికలు, భజము భజము కలుపుట యేమి-నా ప్రక్కనున్న నాయుడుగారు, తనతో తీసికొనివచ్చిన ఉంపుడుకత్తె యొక్క పైటను సర్దుట యేమి-అక్కడ వారిరువురును-పెదవి పెదవి కలుపుట యేమి-పావులా కుర్చీమీద గూర్చుండిన పాణకయ్యంగారు పరవశత్వమున గాబోలు ప్రక్కనున్న పాల్లాటు కాఫిహోటలున కథికారి పత్నిని గాంచి మెడను పొడిగించుట యేమి-అక్కడ వారిరువురును తస్మయ్యలై యుండు టేమి-ఒక Anglo Indian, “Hallo! My Heart and Soul” అని పరవశుడై, యింకొకని బార్య భజమును బట్టుకొని తన దగ్గఱకు లాగుకొనుట యేమి అన్నియు ఒక్క సమయమున జరిగెను.

ఇంతలో—నెండుచేతనో, దీపములన్నియు వెలిగినవి. బొమ్మలు పడుతెరకూడ యెత్తబడెను. “Dance-Dance” అని కేకలు చెల

రేగినవి. “ఒహో! ఇదియూ—విశేషము. ఇక్కడ నాట్యముగూడ నుండుటచేతనా, యింత జనమునకు కారణమయ్యెను. ఆహాహా! స్త్రీలకున్న ఆకర్షణ శక్తి యింతంత గాదు కద. గొలుగుడు మీసముల వారెందరు గూడినను, Gas Light ఖర్చయినను రాకపోవుటచే, కొందరు ఒక రహణికి రంగులు వేసి, రంగమెక్కించి ధనమతి నునాయాసముగా సంపాదింప గలుగుచున్నారు. కిల్లీల కొట్టుపై కోర మీసముల వాడు గూర్చుండు సంతకాలము, కాలణాకే కొదవయ్యెడిది కాని—కాంత కూర్చుండునప్పుటి నుండి, కాసులకు కొదవలేకుండ నుండెడిది. ఈ రహస్యమును గనిపెట్టి కొందరు ధీమంతులు, స్త్రీలకు ధనమిచ్చి, తమ bus లో కూర్చుండబెట్టుకొని, ధనము సంపాదింప గలుగుచున్నారు. కాఫీ హోటలులో కులుకులాడి కాఫీ నందించిన కప్పు 5 కాసులనుండి, 6 కాసులవఱకు పెరిగినను, వెళ్లువారు మాత్రము తఱుగకుండ నున్నారే. స్త్రీల శక్తి యనిన జ్ఞాపకము వచ్చినది. మా గ్రంథాలయమునకు జనము వచ్చుటలేదు. Visitors Book అంతయు ఖాళీగా నున్నదని విచారముతో, ఒక గ్రంథాలయ కార్యదర్శిగారు, మేధాశక్తి సంపన్నులుగనుక, వారి కిదివఱకు పరిచయమున్న 15 వత్సరముల పడుచును, అక్కడ యిల్లు ఊడ్చుటకు లాంతరులను బాగుచేయుటకు—Carrom Board ఆడుటకు వచ్చినవారి దగ్గఱ నుండి దమ్మిడీ తీసికొనుటకు, మొదలైన పనులు జేయుటకై నియమించిరి. ఓ! ఆక్షణము నుండి ఆ ఊరంతయు గ్రంథాలయములో నుండిరి. నిరక్షర కుక్షులుగూడ చందాదారులుగ

ప్రవేశించిరి. ఆహాహా! పొగడవలసి వచ్చినప్పుడు ఆ కార్యదర్శిగారి తెలివి తేటలనే పొగడవలెను” అని నాలో నే ననుకొంటిని. ఇంతలో నాట్యమాడుచు ఒక స్త్రీ రంగమున ప్రవేశించెను. ఆమెను జూచి, నాప్రక్కనున్నవాడు కునికిపాట్లు పడుచుండిన తన స్నేహితుని “లే! ఇకలే—వచ్చినది” అని లేప ప్రారంభించెను. ఆమె యేదియో నాట్యము చేసెను. “ఆ నాట్యమున కిచ్చినానురా—నా నాలుగణాలును” అని ఒకడు—“పడ్చినావురా—నాట్యమునకు నే నివ్వలేదురా—దాని వక్షమున కిచ్చినానురా” అని యింకొకడు—“అమ్మయ్య—దండుగ యనుకొంటినిగాని—గిట్టుబడియైనదిరా. ఓహో! ఏమివేషము—ఆ దీని తస్మాగ్యయ్య. ఆ! ఆ నడకరీవి యేమి—ఆవారచూపు యేమి” అని యిట్లు తన మనస్సులోని మమకారమును వెడల గ్రక్కువాడొకడు—“ఛా! కన్ను మెల్లయైనప్పుడు, వారచూపు యుండుట ఘనత కాదయ్యా! ఆ పిరుదల పనందును పరిశీలించినావురా” అని యింకొకడు—యిట్లు నానావిధముగ జెప్పకొన ప్రారంభించిరి. “Non-sense—యిటువంటివి boycott చెయ్యవలెను” అని ఒక విద్యార్థి గంభీరముగ బలికి—ఆవలకు బోయి కిటికిలో నుండి రహస్యముగా పరీక్షింప మొదలిడెను. ఎట్టులో నాట్యము పూర్తియైనది. సినిమా మరల ప్రారంభమైనది. రెండు భాగము లై సప్పటికి, ఎందుచేతనో, దీవములన్నియు ఆరిపోయినవి. గాడాంధకారము—ఎక్కడేమి జరుగుచున్నదో యేమియు తెలియదు. కిరసనాయిలు దీవమైనను లేదు. ‘భద్రముగా గూర్చుంటివికాదూ!’

అని ఒకడు, తన భార్య యనుకొని, యింకొకని భార్య చేతని తడుమ ప్రారంభించెను. ఎప్పటి కైనను దీపములు వెలుగునని, ఆశతో గూర్చుంటినిగాని, ప్రాణము విసిగి యింటికి బోతిని.

ఈ సిసీమాలవలన మనలో చెప్పలేనంత మార్పు గలిగినది. “అరేరే! ఏమనుకున్నావు రా-బాగ్ర త్త-ఎక్కడకు బోయెదవు. వచ్చుచున్నాను-కాచుకో-” అని తన చేతిలోనున్న కొరకంచును కత్తివలె పైకెత్తి-సిసీమా నటకునివలె, ప్రక్కనున్న చిన్న మదురుగోడను దూకువారు కొందరు-అట్లు దూకుటలో-కాలును విఱుగగొట్టుకొనువారు కొందరు-“సఖి! ప్రాణప్రియా! నిన్ను విడిచి నే నుండగలనా? అదిగో! నా ప్రాణప్రియ-ఇదిగో నా ప్రాణనాయిక-” అని యనుచు, మంచముకాళ్లను, తల గడలను, కాగలించుకొనువారు కొందరు-“నేను Master Vithalని” అని తనపై పది యంగుళముల పొడవు గల వెంట్రుకలను బెంచువారు కొందరు-కథా నాయకుడు, కథా నాయికను, రహస్యముగా అర్ధరాత్రమున ఎత్తుకొని పోయినప్పుడు, నేను నాకు సచ్చినదానిని దొంగతనముగ ఎత్తుకొని పోవుటలో తప్పేమున్నదని, యేమెఱకవీధి మెల్ల కంటి దానినో, రాత్రి రాత్రి యెత్తుకొని పోవువారు కొందరు, “నేను

హెరాలాయిడను” అని యనుచు, అదములు లేని 'కంటిజోడును దగిలించుకొని తిరుగువారు కొందరు-తమ తమ భార్యలకు, కండ్లకు జోడును తగిలించి, Bobbed Hair ను చేయించి డవాలీ పైటలను వేయించి, సిసీమా Star వలె తయారుచేయువారు కొందరు. ఆడుపుట్టుక యగుటచే, అట్లు చేయుట కొందరి కిష్టము లేక పోయిన వారిపై ఆగ్రహించువారు మరికొందరు-యిట్లే, యెన్ని విధములుగనైన ప్రవర్తించుచున్నారు. సిసీమాలవలన కొందరు బౌగుపడుచున్నారనుట నిజమే. చోరుడు, ఏ ఏ సమయములందు యేయే టక్కరి వేషమాలను వేయవలయునో, దీనివలన తెలిసికొన గలుగుచున్నాడు—జారుడు, ఎప్పుడెప్పు డెట్లు నడచిన, తన పాచిక పడునో, అవి యన్నియు నేర్చుకొన గలుగుచున్నాడు—కనుక, యీ సిసీమాలు, బుద్ధిమంతులకు కంటె బుద్ధిహీనుల కెక్కువ ఉపయోగకరమని, నా మిత్రు డొకడు చెప్పినమాట సత్యదూరము కాదేమో.

ఆతడు వ్రాసి పంపించిన వ్యాసమితవలకు మాత్రముండెను. ఈ విషయమును గురించి, విపులముగా ముందెప్పుడైనను వ్రాసెదను. ఇప్పు డిది చాలును.

సంక్రాంతికి కావలసిన ఐక్కని యుడుపులు, గుడ్డలు, పలువిధములైన స్వదేశీ నిల్కు-చీరలు, జాకెట్టు రకములును

కేశవరామ్ అండ్ కంపెనీ,

1/287, ఎస్టాబ్లిష్మెంట్ రోడ్డు, మద్రాసున దొరకును.

మంచి సరకులు!

శల సరసము!